

REPRODUCCIÓ

És una espècie dioica on les colònies masculines i femenines estan separades, amb una proporció de sexes dins d'una població del 50%, es reproduïxen diverses vegades al llarg de la vida i arriben a la maduresa sexual a partir dels 2-5 anys amb uns 2 cm d'alçada, però fins que no arriben a uns 6cm d'alçada no presenten el 100% dels pòlips madurs, així que una reproducció efectiva no té lloc fins als 7 o 10 anys. Durant la reproducció la fecundació és interna.

Per altre banda s'ha estudiat que les poblacions més grans, entre 20-30 cm d'alçada produeixen moltes més larves que poblacions petites (100 vegades més) pel que es considera una espècie amb un potencial reproductor òptim a partir dels 25 anys de vida. Aquesta colònia produeix entre el 50 i el 90% dels gàmetes.

Per tant, quan les espècies arriben als 6 cm tots els seus pòlips ja són madurs (7-10 anys) però perquè aquests produeixin moltes larves i el potencial reproductor sigui òptim cal que passin més anys (25 anys).

És una espècie on les colònies viuen molt juntes unes de les altres. En el moment de la reproducció, marcat per les condicions ambientals (sobretot la temperatura), les colònies masculines alliberen l'esperma a l'exterior. I les colònies femenines el recullen, dins de les quals es produeix la fecundació dels òvuls.

Un cop l'òvul és fecundat ja tenim la formació de la larva, la qual anomenem plànula. Aquesta s'alliberen de forma escalonada de juny a octubre depenent de la ubicació i de la profunditat. Començant a principis d'estiu per les colònies més superficials i finalitzant a finals de tardor a les colònies més profundes.

Cada colònia produeix unes 2000 larves amb una vida entre 4 i 12 dies. Durant aquest temps les larves es fixaran sobre el substrat, i només es desenvoluparan aquelles que estiguin instal·lades a llocs amb uns requeriments ecològics molt estrictes. Normalment coincideix amb els mateixos punts on es volen fixar altres espècies com les esponges.

La capacitat de dispersió de l'espècie és molt limitada, les larves no són grans nedadores, les distàncies recorregudes no superen normalment els 10 metres de radi, ocasionalment poden fer un recorregut més llarg. Això implica que entre poblacions no hi ha intercanvi genètic, fet que fa que les poblacions que es troben a més profunditat no puguin actuar com a refugi o possible font de recuperació per a les espècies que trobem a poca profunditat.

La densitat de les colònies varia segons siguin colònies grosses o petites, quan són grosses oscil·la entre 20 i 140 colònies/m² i és molt superior quan es tracta de colònies petites.

Els primers anys de vida presenta una mortalitat molt elevada, però a partir dels 10-15 anys de vida comença a ser molt baixa.

La mortalitat natural pot ser deguda a la competència pel substrat amb altres animals sèssils, com són les esponges, a la disgregació del substrat per l'acció dels organismes perforadors, a l'increment de la taxa de sedimentació, a malalties o bé a infeccions.

Les malalties i infeccions tenen lloc en èpoques on l'augment de la temperatura del Mediterrani va acompanyat de períodes molt llargs de calma.

Detall de pòlips de Corall vermell (*Corallium rubrum*).

Ariadna Armas Bigarós

Correcció text: Joan Ylla Boix
Imatges: Jofre Rodeja Coloma